

ΝΕΟΛΟΓΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ
ΜΕΤΑ ΤΟΥ "ΝΕΟΛΟΓΟΥ"

"Ἐν Κωνσταντινούπολει ἐγράψα . φρ. χρ. 46
Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις . Μέτ. 16
Ἐν Ἑλλάσι, Λάγητε καὶ Εὐ-
ρωπῇ . φρ. χρ. 70
Ἐν Ρωσίᾳ . φρ. χρ. 25
Ἐξ ἀμύνης τὰ ἡμέτην .

ΕΚΔΙΔΟΤΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Δ. Ι. ΘΟΥΓΓΡΑΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

Πολιτικὴ Ἐπιθεώρησις.—(Ἐγνέστου Κουρτίου) **Η. Ελλη-**
νικὴ Ιδεογρία (Μεταφραζόμενη ὑπὸ Μ. Ε. Μιχαλοπούλου).—**Η**
ἐν Βιέννη διεθνής Ἐκθεσις τῆς γυναικεῖας καὶ τοῦ θεάτρου.—
Ιλίου πέρσις (Ἐκ τῶν τοῦ Ὀδιδίου Μεταμορφώσεων).—**Ποικι-**
λα.—**Περὶ τῆς κλήδεως καὶ τοῦ προσοριδυοῦ τῆς γυναικεῖας ἐν**
τῇ κοινωνίᾳ (ὑπὸ Ἀν. Χροντίδου).—**Νομιματολογικὰ** (Τὰ πρώτα
ἐν Κύπρῳ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων καὶ Φοινίκων ἡγεμόνων κοπέντα
νομίσματα).—**Η Δευτέρα Μήνη** (διηγῆμα).

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Κατὰ τὴν ἀνέξασαν ταύτην ἔβδομάδα οὐδὲν τὸ σπουδαῖον διεδραματίσθη γεγονός, δινάμενον νὰ ἐπασχολήσῃ τὴν κοινὴν ἐν Εὐρώπῃ γνῶμην καὶ νὰ προκαλέσῃ τὴν μέριμναν τοῦ τύπου, ἀναζητοῦντος καὶ ἐν τοῖς ἐλαχίστοις ἔτι ἐργούντεσσιν καὶ διασάφοντιν τῶν κρατούντων ἐν τῷ πολιτικῷ κόσμῳ φρονημάτων· οὐ προσοχὴν ἐπομένως πάντων τῶν ἐν τῇ Δύσει ἐστράφη καὶ κατὰ τὴν ἔβδομάδα ταύτην περὶ τὰ διαδραματισθέντα κατὰ τὴν παρεδούσαν, ἐντεῦθεν δὲ καὶ τὰ ἄπειρα καὶ ἀτελεύτητα σχόλια περὶ τε τῆς ἐν Κιέλῳ συνεντεύξεως καὶ περὶ τῆς ἐν Νανσύ παρουσίας τοῦ μεγάλου δούκος Κωνσταντίνου. Αἱ κρατοῦσαι γνῶμαι ἀντιφατικὸν δῶλως φέρουσι χαρακτῆρα, ὡς τοῦτο παρατηρεῖται ἐν πᾶσι σχεδόν τοῖς γεγονόσιν, ὃν ὅλιγοι οὐδεὶς ὑπάρχει μάρτυρες, καὶ εἰς ἀπορίαν ἐμβάλλουσι τὸ εὐρωπαϊκὸν δημόσιον, ἀγνοοῦν ποὺ ἔγκειται οὐ ἀλήθεια καὶ τίνα νὰ ἔχαγάγῃ συμπεράσματα πρὸς διαρρόθησιν τῆς ἐν τῷ μέλλοντι πολιτικῆς αὐτοῦ. Καὶ ἀλιθῶς ἐνθεν μὲν διαπιστοῦται περὶ τῆς ἐν Κιέλῳ συνεντεύξεως ὅτι αὔτη, ἐξελθοῦσα τῶν δοίων τῆς διεθνοῦς ἔθιμοτυπίας, προσέλαβε καὶ πολιτικὸν χαρακτῆρα καὶ ὅτι ἵκαναὶ ἀντιλλάγονταν σκέψεις περὶ τῶν ἐνημεροσία διατάξει πολιτικῶν ζητημάτων, ιδίᾳ δὲ περὶ τοῦ μεγάλως τὴν καρδίαν τῶν ἐν Βερολίνῳ θίγοντος, ἥτοι τοῦ τῆς Ἀλσατίας καὶ Λοθαριγγίας, ὅπου οἱ περὶ τὸν γερμανὸν μονάρχην βλέπουσιν ἑτοίμην τὴν γαλλικὴν χειραντίαν δράζειται τῶν ὅπλων καὶ νὰ ἐπαναγάγῃ τὸ διὰ τοῦ Μαζαρίνου ἐπελθόντα καθεστώς, ὅπερ, ἐπὶ δύο καὶ ἥμισυ αἰώνας παραταθέν, συνεχώνευσε τὰς εἰδομένας ἐπαρχίας μετὰ τῆς μοναρχούμενης τότε Γαλλίας καὶ κατέστησεν αὐτὰς ἀναπόσπαστον οὕτως εἰπεῖν μέ-

ρος τῆς χώρας ταύτης. Ὁ ἔγγονος Γουλιέλμου τοῦ Α' τρίς ἐπειράθη νὰ βολιδοσκοπήσῃ Ἀλεξανδρὸν τὸν Γ' περὶ τῶν κρατούντων ἐν Πετρουπόλει αἰσθημάτων ἐν σχέσει πρὸς τὸ εἰρημένον ζῆτημα καὶ νὰ ἔξακοινώσῃ κατὰ πόσον η ρωσικὴ κυβέρνησις, ἐμπράκτως τὴν ἐν Κρονστάδῃ ἐπελθοῦσαν συναδέλφωσιν μετὰ τῆς Γαλλίας ἀποδεκνύουσα, ἥθελε προσδράμει εἰς βούθειαν τῆς φίλης δυνάμεως καὶ συντελέσει εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ διακαοῦς τῶν Γάλλων πόθου. Ἄφ' ἐτέρου ὅμως λέγεται ὅτι ὁ τσάρος, ἀρνηθεὶς τὴν ἔξομολόγησιν τῶν πολιτικῶν ἰδεῶν αὐτοῦ, προείλετο τὴν τήρησιν σιγῆς πρὸς τὸν ἐπεοτεῶντα καὶ ἔστρεψε τὸν λόγον περὶ ἄλλα ζητήμαντα, ἔξερχόμενα τοῦ κύκλου τῶν πολιτικῶν καὶ ἀπαλλάσσοντα τὴν Α. Μ. ἀπὸ τῆς δεινῆς θέσεως τοῦ ἔξηγησαι τὰς ἴδεας καὶ τὰ φρονήματα τῆς οὐκείας κυβερνήσεως, ἀπερ, ἐκ τῶν αὐτῶν πάντοτε ἀπορρέοντα ἀρχῶν τῆς πατροπαραδότου πολιτικῆς τοῦ ρωσικοῦ ἀνακτοβουλίου, παραμένουσιν ἀμετάβλητα καὶ μάλιστα μετὰ τὴν διὰ πειστικωτάτων τεκμηρίων ἀπόδεξιν τῆς γερμανικῆς πολιτικῆς ἀπέναντι τῆς τοσαῦτα τὰ ἀγαθὰ παρασχούσης τῇ Γερμανίᾳ Ρωσίας.

Ο αὐτὸς χαρακτὴρ ἐνυπάρχει καὶ ἐν ταῖς κρίσεσι περὶ τῆς μετὰ τοῦ κ. Καρονώ συνεντεύξεως τοῦ μεγάλου δουκὸς Κωνσταντίνου, ἥν ἄλλοι μὲν παριστῶσιν ὡς ἐκ συμπτώσεως γενομένην, ἄλλοι δὲ ὡς ἐπιταχθεῖσαν ὑπὸ αὐτοῦ τοῦ αὐτοκράτορος Ἀλεξανδρού, ἀναζητήσαντος διὰ τοῦ διαβήματος τούτου νὰ ὑποδείξῃ τοῖς ἐν Παρισίοις ὅτι οὐ ἐν Κιέλῳ συνέντευξις ἱκιστα ἐπιδρῷ ἐπὶ τῶν γαλλορρωσικῶν συμπαθειῶν καὶ ἀπαραμείωτον ἐγκαταλείπει τὴν ἐν Πετρουπόλει καὶ Μόσχᾳ καὶ Κρονστάδῃ παγιωθεῖσαν γαλλορρωσικὴν φιλίαν. Οἱ τὴν ἴδεαν ταύτην ὑποστηρίζοντες ἀνήκουσι κυρίως εἰς τὸ κόμμα τῆς τοιπλῆς συμμαχίας, τὸ δείποτε μεγάλην ἀπονεῦμαν σημασίαν εἰς τὰς γαλλορρωσικὰς φιλοφρονήσεις καὶ παρερμηνεύσαν πολλάκις αὐτὰς ἔνεκα τοῦ κατέχοντος αὐτοὺς φόβου μὴ οὐ γαλλορρωσικὴ συμφωνία, παγιώτερον προσλαμβάνουσα χαρακτῆρα, ἐπιδιώξῃ τὴν πραγμάτωσιν τῶν ἀποδιδούμενων αὐτῆς σχεδίων, ὃν οὐ μὲν ἀνάκτησις τῆς Ἀλσατίας καὶ Λοθαριγγίας ἀποτελεῖ τὸ κυριώτερον ὑπὸ τὴν ἐποψίν τῶν τῆς μεγάλης ἐν Εὐρώπῃ δημοκρατίας, οὐ δὲ πλήρως ἐκτέλεσις τῶν δρῶν τῆς βερολίνειου συνθήκης ὑπὸ τὴν ἐποψίν τῆς μεγάλης τοῦ Βορρᾶ αὐτοκρατορίας. Διὰ τῆς ἐργούντες ταύτης οἱ τὰ συμφέροντα τῶν τριῶν συμμάχων κρατῶν ἐξυπηρετοῦντες πειρῶνται νὰ μεγαλοποιήσωσι τὰ